P9_TA(2021)0313

Izvješće Komisije o vladavini prava za 2020.

Rezolucija Europskog parlamenta od 24. lipnja 2021. o Izvješću Komisije o vladavini prava za 2020. (2021/2025(INI))

(2022/C 81/03)

Europski parlament,

— uzimajući u obzir članak 295. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),

— uzimajući u obzir osobito članak 2., članak 3. stavak 1., članak 3. stavak 3. drugi podstavak, članak 4. stavak 3. i članke 5., 6., 7. i 11. Ugovora o Europskoj uniji (UEU),

— uzimajući u obzir članke UFEU-a koji se odnose na poštovanje, zaštitu i promicanje demokracije, vladavine prava i temeljnih prava u Uniji, uključujući članke 70., 258., 259., 260., 263. i 265. UFEU-a,

— uzimajući u obzir Protokol br. 1 o ulozi nacionalnih parlamenata u Europskoj uniji te Protokol br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, priložene Ugovorima,

— uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima (dalje u tekstu „Povelja”),

— uzimajući u obzir sudsku praksu Suda Europske unije,

— uzimajući u obzir članak 49. UEU-a, kriterije iz Kopenhagena i skup pravila Unije (pravnu stečevinu) koja država kandidatkinja mora ispuniti ako želi pristupiti Uniji,

— uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 30. rujna 2020. naslovljenu „Izvješće o vladavini prava za 2020. – Stanje vladavine prava u Europskoj uniji” (COM(2020)0580),

— uzimajući u obzir Uredbu (EU, Euratom) 2020/2092 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o općem režimu uvjetovanosti za zaštitu proračuna Unije ([1]) („Uredba o uvjetovanosti u pogledu vladavine prava”),

— uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2021/692 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. travnja 2021. o uspostavi programa Građani, jednakost, prava i vrijednosti te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1381/2013 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EU) br. 390/2014 ([2]),

— uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima,

— uzimajući u obzir instrumente UN-a za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te preporuke i izvješća Univerzalnog periodičnog pregleda UN-a, kao i sudsku praksu ugovornih tijela UN-a i posebne postupke Vijeća za ljudska prava,

— uzimajući u obzir Deklaraciju UN-a o borcima za ljudska prava od 8. ožujka 1999.,

— uzimajući u obzir preporuke i izvješća Ureda za demokratske institucije i ljudska prava, visokog povjerenika za nacionalne manjine, predstavnika za slobodu medija i drugih tijela Organizacije za europsku sigurnost i suradnju u Europi,

— uzimajući u obzir Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Europsku socijalnu povelju, sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava i Europskog odbora za socijalna prava te konvencije, preporuke, rezolucije, mišljenja i izvješća Parlamentarne skupštine, Odbora ministara, povjerenika za ljudska prava, Europske komisije za borbu protiv rasizma i netolerancije, Upravnog odbora za borbu protiv diskriminacije, promicanje različitosti i uključivosti, Venecijanske komisije i drugih tijela Vijeća Europe,

([1]) SL L 433 I, 22.12.2020., str. 1.
([2]) SL L 156, 5.5.2021., str. 1.

— uzimajući u obzir Memorandum o razumijevanju između Vijeća Europe i Europske unije od 23. svibnja 2007. i zaključke Vijeća od 8. srpnja 2020. o prioritetima EU-a za suradnju s Vijećem Europe u razdoblju od 2020. do 2022.,

— uzimajući u obzir Konvenciju UN-a protiv korupcije,

— uzimajući u obzir Međunarodnu konvenciju UN-a o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije,

— uzimajući u obzir instrumentarij Vijeća Europe za države članice naslovljen: „Poštovanje demokracije, vladavine prava i ljudskih prava u okviru javnozdravstvene krize izazvane bolešću COVID-19” od 7. travnja 2020.,

— uzimajući u obzir Privremeno izvješće o mjerama donesenima u državama članicama EU-a slijedom krize izazvane pandemijom bolesti COVID-19 i njihovu utjecaju na demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava koje je usvojila Venecijanska komisija na svojem 124. plenarnom zasjedanju 8. listopada 2020.,

— uzimajući u obzir godišnje izvješće partnerskih organizacija Platforme Vijeća Europe za promicanje zaštite novinarstva i sigurnosti novinara za 2020.,

— uzimajući u obzir Obrazloženi prijedlog odluke Vijeća od 20. prosinca 2017. o utvrđivanju da postoji očita opasnost da Republika Poljska teško prekrši vladavinu prava koji je izdan u skladu s člankom 7. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji (COM(2017)0835),

— uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 17. srpnja 2019. naslovljenu „Jačanje vladavine prava u Uniji – Nacrt za djelovanje” (COM(2019)0343),

— uzimajući u obzir pregled stanja u području pravosuđa u EU-u za 2020.,

— uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 19. lipnja 2019. naslovljeno „Daljnje jačanje vladavine prava u Uniji. Trenutačno stanje i mogući sljedeći koraci” kojim se predlaže uspostava godišnjeg foruma o temeljnim pravima i vladavini prava,

— uzimajući u obzir izvješće Skupine za temeljna prava i vladavinu prava Europskog gospodarskog i socijalnog odbora iz lipnja 2020. pod nazivom „Razvoj u nacionalnim okvirima sa stajališta civilnog društva, 2018. – 2019.”,

— uzimajući u obzir izvješće Agencije Europske unije za temeljna prava od 17. siječnja 2018. naslovljeno „Izazovi s kojima se suočavaju organizacije civilnog društva u području ljudskih prava u EU-u”, njezine biltene objavljene 2020. o utjecaju pandemije bolesti COVID-19 na temeljna prava u EU-u te druga izvješća, podatke i alate Agencije, posebno Informacijski sustav Europske unije o temeljnim pravima (EFRIS),

— uzimajući u obzir izvješće Agencije Europske unije za temeljna prava od 10. rujna 2020. o antisemitizmu: Pregled antisemitskih incidenata zabilježenih u Europskoj uniji,

— uzimajući u obzir izvješće Europskog instituta za ravnopravnost spolova naslovljeno „Peking + 25: Peti pregled provedbe Pekinške platforme za djelovanje u državama članicama EU-a” objavljeno 5. ožujka 2020.,

— uzimajući u obzir zaključke Vijeća Europske unije i država članica sa sastanka u Vijeću održanog 16. prosinca 2014. o jamčenju poštovanja vladavine prava,

— uzimajući u obzir Strategiju EU-a za rodnu ravnopravnost za razdoblje 2020. – 2025., Strategiju EU-a za ravnopravnost LGBTIQ osoba za razdoblje 2020. – 2025., Strategiju EU-a o pravima djeteta, Strategiju o pravima osoba s invaliditetom za razdoblje 2021. – 2030.,

— uzimajući u obzir Akcijski plan EU-a za antirasizam za razdoblje 2020. – 2025. i Strateški okvir EU-a za ravnopravnost, uključivanje i sudjelovanje Roma,

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. listopada 2016. s preporukama Komisiji o uspostavi mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava ([3]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 1. ožujka 2018. o odluci Komisije o aktiviranju članka 7. stavka 1. UEU-a u pogledu situacije u Poljskoj ([4]),

— uzimajući u obzir Rezoluciju Europskog parlamenta od 19. travnja 2018. o potrebi za uspostavom instrumenta europskih vrijednosti za podršku organizacijama civilnog društva koje promiču temeljne vrijednosti u Europskoj uniji na lokalnoj i nacionalnoj razini ([5]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 19. travnja 2018. o zaštiti istraživačkih novinara u Europi: slučaj slovačkog novinara Jána Kuciaka i Martine Kušnírove ([6]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. rujna 2018. o prijedlogu kojim se Vijeće poziva da, u skladu s člankom 7. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji, utvrdi da postoji očita opasnost da Mađarska teško prekrši vrijednosti na kojima se temelji Europska unija ([7]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. studenoga 2018. o vladavini prava u Rumunjskoj ([8]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. studenoga 2018. o potrebi za sveobuhvatnim mehanizmom EU-a za zaštitu demokracije, vladavine prava i temeljnih prava ([9]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. veljače 2019. o nazadovanju u području prava žena i rodne ravnopravnosti u EU-u ([10]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 28. ožujka 2019. o stanju u pogledu vladavine prava i borbe protiv korupcije u Europskoj uniji, posebno na Malti i u Slovačkoj ([11]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 18. prosinca 2019. o vladavini prava na Malti nakon nedavnih otkrića u slučaju ubojstva Daphne Caruane Galizije ([12]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 18. prosinca 2019. o javnoj diskriminaciji i govoru mržnje protiv pripadnika zajednice LGBTI, uključujući „zone bez LGBTI-ja” ([13]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. siječnja 2020. o godišnjem izvješću o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu za 2018. godinu i politici Europske unije u tom području ([14]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 16. siječnja 2020. o saslušanjima u tijeku u skladu s člankom 7. stavkom 1. UEU-a u pogledu Poljske i Mađarske ([15]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 17. travnja 2020. o usklađenom djelovanju EU-a za suzbijanje pandemije bolesti COVID-19 i njezinih posljedica ([16]),

---

([3]) SL C 215, 19.6.2018., str. 162.
([4]) SL C 129, 5.4.2019., str. 13.
([5]) SL C 390, 18.11.2019., str. 117.
([6]) SL C 390, 18.11.2019., str. 111.
([7]) SL C 433, 23.12.2019., str. 66.
([8]) SL C 363, 28.10.2020., str. 8.
([9]) SL C 363, 28.10.2020., str. 45.
([10]) SL C 449, 23.12.2020., str. 102.
([11]) SL C 108, 26.3.2021., str. 107.
([12]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2019)0103.
([13]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2019)0101.
([14]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0007.
([15]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0014.
([16]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0054.

— uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 19. lipnja 2020. o prosvjedima protiv rasizma nakon smrti Georgea Floyda ([17]),

— uzimajući u obzir rezoluciju od 19. lipnja 2020. o ponovnom pokretanju istražnog postupka protiv premijera Češke Republike zbog zlouporabe sredstava EU-a i potencijalnog sukoba interesa ([18]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 17. rujna 2020. o Prijedlogu odluke Vijeća o utvrđivanju da postoji očita opasnost da Republika Poljska teško prekrši vladavinu prava ([19]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 7. listopada 2020. o uspostavi mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava ([20]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 8. listopada 2020. o vladavini prava i temeljnim pravima u Bugarskoj ([21]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. studenoga 2020. o jačanju slobode medija: zaštita novinara u Europi, govor mržnje, dezinformiranje i uloga platformi ([22]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 26. studenoga 2020. o stanju temeljnih prava u Europskoj uniji – Godišnje izvješće za godine 2018. - 2019. ([23]),

— uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 17. prosinca 2020. o višegodišnjem financijskom okviru za razdoblje 2021. - 2027., Međuinstitucijskom sporazumu, Instrumentu EU-a za oporavak i Uredbi o vladavini prava ([24]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. ožujka 2021. o proglašenju EU-a prostorom slobode za osobe LGBTIQ ([25]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. ožujka 2021. o primjeni Uredbe (EU, Euratom) 2020/2092 o mehanizmu uvjetovanosti u pogledu vladavine prava ([26]),

— uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 29. travnja 2021. o ubojstvu Daphne Caruane Galizije i vladavini prava u Malti ([27]),

— uzimajući u obzir svoju procjenu europske dodane vrijednosti priloženu zakonodavnom izvješću o vlastitoj inicijativi o uspostavi mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava iz listopada 2016.,

— uzimajući u obzir svoju preliminarnu procjenu europske dodane vrijednosti mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava od 23. travnja 2020.,

— uzimajući u obzir članak 54. Poslovnika,

— uzimajući u obzir mišljenja Odbora za proračunski nadzor, Odbora za pravna pitanja, Odbora za ustavna pitanja i Odbora za predstavke,

— uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A9-0199/2021),

---

([17]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0173.
([18]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0164.
([19]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0225.
([20]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0251.
([21]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0264.
([22]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0320.
([23]) Usvojeni tekstovi P9_TA(2020)0328.
([24]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0360.
([25]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2021)0089.
([26]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2021)0103.
([27]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2021)0148.

A. budući da se Unija temelji na zajedničkim vrijednostima poštovanja ljudskog dostojanstva, slobode, demokracije, jednakosti, vladavine prava i poštovanja ljudskih prava, uključujući prava pripadnika manjina, koje su sadržane u članku 2. UEU-a i koje su zajedničke državama članicama EU-a te koje zemlje kandidatkinje moraju poštovati ako se žele priključiti Uniji; budući da su demokracija, vladavina prava i temeljna prava vrijednosti koje se međusobno nadopunjuju, njihovo narušavanje može postati sustavna prijetnja za Uniju; budući da je poštovanje vladavine prava obvezujuće za Uniju u cjelini i za njezine države članice na svim razinama upravljanja, uključujući podnacionalna tijela;

B. budući da je godišnji ciklus revizije vladavine prava dobrodošla nadopuna dostupnih alata za očuvanje vrijednosti utvrđenih u članku 2. UEU-a, rješavanjem stanja u svim državama članicama EU-a na temelju četiriju stupova, uz izravan utjecaj na poštovanje vladavine prava; budući da je osmišljen kao godišnji ciklus za osiguravanje vladavine prava i sprječavanje nastanka i pogoršanja problema;

C. budući da je prvo Izvješće Komisije o vladavini prava (izvješće za 2020.) ograničena obuhvata jer ne obuhvaća sve vrijednosti Unije kako su predviđene člankom 2. UEU-a;

D. budući da je stupanjem na snagu Ugovora iz Lisabona Povelja u potpunosti prenesena u sporazume i da je prema tome otada pravno obvezujuća za sve institucije, tijela i agencije EU-a, kao i za države članice u sklopu primjene zakonodavstva EU-a; budući da se u institucijama EU-a, ali i u državama članicama, posebno kad primjenjuju pravo EU-a interno, ali i u odnosima s trećim zemljama, mora razvijati, poticati i jačati istinska kultura temeljnih prava;

E. budući da, iako upozorava i upućuje na problem, izvješće za 2020. ne donosi dostatnu procjenu učinkovitosti promjena koje je provela svaka zemlja, niti donosi bilo kakve konkretne preporuke za pojedinu zemlju te se u njemu ne provjerava povijest poštovanja vladavine prava u svakoj zemlji, čime bi se mogao ugroziti njegov predviđeni preventivni učinak;

F. budući da bi se bez učinkovitog praćenja daljnje aktivnosti u okviru godišnjeg praćenja u izvješću za 2020. moglo izostaviti sprečavanje, utvrđivanje ili učinkovito rješavanje sustavnih izazova i nazadovanja u području vladavine prava, kao što je bilo vidljivo na primjeru nekoliko država članica EU-a posljednjih godina; budući da je primjenjivanje vladavina prava jedan od ključnih preduvjeta za poštovanje načela dobrog financijskog upravljanja i za zaštitu financijskih interesa Unije;

G. budući da je posljednjih godina Parlament donio nekoliko rezolucija u kojima su utvrđeni ozbiljni problemi u pogledu vladavine prava u određenom broju država članica ([28]);

H. budući da nazadovanje u području vladavine prava i temeljnih prava u određenim zemljama ozbiljno utječe na uzajamno povjerenje u funkcioniranju područja slobode, sigurnosti i pravosuđa i predstavlja opasnost za ciljeve Unije sadržane u članku 3. UEU-a, kao što je vidljivo iz nekoliko slučajeva u kojima je europski uhidbeni nalog doveden u pitanje zbog dubokih sumnji u neovisnost pravosuđa;

I. budući da institucije pravobranitelja i tijela za ravnopravnost u državama članicama imaju iznimno važnu ulogu u zaštiti ključnih načela vladavine prava, kao što su transparentnost, odgovornost i zakonito postupanje;

J. budući da su hitne mjere poduzete kao odgovor na pandemiju bolesti COVID-19 utjecale na ostvarivanje temeljnih prava građana EU-a, kao što je pravo na slobodno kretanje, pristup pravosuđu, pristup javnim informacijama, privatnost, sloboda okupljanja i udruživanja, kao i na demokratske sustave provjere i ravnoteže; budući da je stoga, u cilju obrane prava građana EU-a, nužno osigurati da se uvedu djelotvorni sustavi provjere i ravnoteže kad je riječ o djelovanju vlada;

K. budući da se položaj nekoliko država članica na međunarodnim ljestvicama slobode medija pogoršao te da se nasilje protiv novinara povećalo; budući da prijetnje slobodi medija uključuju uznemiravanje i napade usmjerene na novinare, neuvažavanje pravne zaštite novinara kao i zarobljavanje medija (en. media capture) i ekonomski ili politički motivirane akcije usmjerene na medijski sektor; budući da zabrinjavajući događaji kojima je cilj gušenje slobode govora i slobode medija pružaju loš primjer u EU-u i u zemljama kandidatkinjama za pristupanje EU-u;

([28]) Vidi primjerice rezolucije Parlamenta od 1. ožujka 2018., 19. travnja 2018., 13. studenog 2018., 28. ožujka 2019., 18. prosinca 2019., 19. lipnja 2020., 8. listopada 2020. i 29. travnja 2021.

L. budući da je potrebno ojačati i uskladiti postojeće mehanizme i razviti djelotvoran mehanizam za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava kojim će se osigurati da se načela i vrijednosti utvrđeni u Ugovorima poštuju u cijeloj Uniji;

M. budući da je poštovanje prava manjina jedan od političkih kriterija koje država kandidatkinja za pristupanje mora ispunjavati u trenutku pristupanja; budući da Unija ima važnu ulogu u jamčenju poštovanja prava nacionalnih i jezičnih manjina u zemljama kandidatkinjama; budući da je Parlament već pozvao Komisiju ([29]) da usvoji zajednički okvir minimalnih standarda EU-a za zaštitu prava pripadnika manjina, koji su čvrsto ugrađeni u pravni okvir koji jamči demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava u cijeloj Uniji;

I. ***Izvješće o vladavini prava za 2020: pouke za 2021.***

1. pozdravlja prvo godišnje izvješće Komisije o vladavini prava; smatra da je ključno uspostaviti europsku strukturu praćenja i provedbe vladavine prava u Uniji; ponavlja da je važno unaprijed utvrditi rizike i spriječiti kršenja temeljnih prava i vladavine prava umjesto ex post reagirati kad se takva kršenja ponove; stoga potiče daljnji razvoj tog novog instrumenta;

2. pozdravlja to što su funkcioniranje pravosudnih sustava, okvir za borbu protiv korupcije, medijski pluralizam i određena institucijska pitanja povezana sa sustavom provjere i ravnoteže, uključujući u određenoj mjeri i građanski prostor, dio Komisijina godišnjeg pregleda stanja vladavine prava u državama članicama; nadalje, poziva na to da se u godišnja izvješća uključe određeni važni elementi popisa kriterija za vladavinu prava Venecijanske komisije iz 2016., kao što su pravne zaštitne mjere za sprečavanje proizvoljnosti i zlouporabe ovlasti od strane javnih tijela, neovisnost i nepristranost pravne struke te jednakost pred zakonom i nediskriminacija; potiče Komisiju da istakne i pozitivne trendove u državama članicama koji bi mogli služiti kao dobar primjer drugima;

3. sa zadovoljstvom primjećuje da izvješće sadrži poglavlja za pojedine zemlje; pohvaljuje napore Komisije da surađuje s nacionalnim vladama i parlamentima, kao i s civilnim društvom i drugim nacionalnim akterima; potiče Komisiju da uloži više napora u produbljivanje analiza za pojedine zemlje kako bi se bolje procijenilo koliko su ozbiljni izazovi povezani s vladavinom prava; smatra da bi Komisija trebala posvetiti više vremena svojim posjetima zemljama, uključujući terenske posjete, kako bi se postigao širi angažman i dijalog s nacionalnim tijelima i civilnim društvom; smatra da bi Komisija trebala bolje informirati dionike o takvim posjetima kako bi potaknula stvaranje kulture vladavine prava na nacionalnoj razini;

4. pozdravlja činjenicu da se sve države članice nadzire prema istim pokazateljima i u skladu s istom metodologijom; naglašava, međutim, da bi jednako tretiranje povreda koje su različite prirode moglo dovesti do trivijaliziranja najozbiljnijih povreda vladavine prava; potiče Komisiju da diferencira svoje izvješćivanje tako što će praviti razliku između sustavnih i pojedinačnih, nepovezanih povreda vladavine prava; naglašava potencijal preventivnih prednosti izvješća o vladavini prava; smatra da je potrebna temeljitija evaluacija da bi se procijenilo je li izvješće imalo dostatan preventivan učinak; smatra da u svakom slučaju to očigledno nije tako kad je riječ o državama članicama koje podliježu postupku iz članka 7. stavka 1. UEU-a; smatra da bi izvješće za 2020. moglo pružiti temeljitiju i transparentniju procjenu u kojoj se navodi postoje li ozbiljni nedostaci, opasnost od ozbiljne povrede vrijednosti EU-a ili je zapravo već došlo do stvarne povrede tih vrijednosti u svakom od stupova koji se analiziraju u poglavljima o pojedinim zemljama; smatra da su te procjene neophodne kako bi se formulirali zaključci o stanju vladavine prava i utvrdile daljnje aktivnosti te korektivne mjere i instrumenti; poziva na sintetski pristup u budućim izvješćima kako bi se jasno utvrdilo u kojim se područjima u državama članicama javljaju najvažniji rizici i problemi; poziva Komisiju da u skladu s time ažurira svoju metodologiju i bez odgode obavještava Parlament;

5. smatra da je izvješće za 2020. previše opisno i da ne pruža dostatnu analizu; traži od Komisije da to izvješće u budućnosti bude više usmjereno na analizu; smatra da buduće izvješće treba sadržavati preporuke za pojedine zemlje o tome kako riješiti utvrđene probleme ili ispraviti povrede, uključujući rokove za provedbu, prema potrebi, i referentne vrijednosti koje treba pratiti; poziva Komisiju da u izvješća uključi smjernice za daljnje postupanje u pogledu provedbe preporuka i popravnih radnji;

([29]) Rezolucija od 13. studenoga 2018. o minimalnim standardima za manjine u EU-u (SL C 363, 28.10.2020., str. 13.).

6. zabrinut je zbog učinaka prelijevanja koje slabljenje slobode medija ima na druga područja analizirana u izvješću; smatra da su kampanje ocrnjivanja protiv akademika, novinara, sudaca, pravnih stručnjaka, organizacija civilnog društva i aktivista, a posebno strateške tužbe protiv javnog sudjelovanja, ograničavajući čimbenik njihove neovisnosti i sposobnosti djelovanja sa zastrašujućim učincima;

7. stoga poziva na integriraniju analizu međupovezanosti četiriju stupova uključenih u izvješće i analizu načina na koji kombinacija nedostataka može dovesti do sustavnih povreda vladavine prava ili rizika od povreda te postoji li ili bi mogao postojati utjecaj na financijske interese Unije;

8. smatra da bi se u godišnjim izvješćima trebali utvrditi međusektorski trendovi na razini EU-a; smatra da se u izvješću za 2020. ne uzima u obzir cijela Unija; poziva Komisiju da utvrdi primjere u kojima određene mjere ili prakse koje narušavaju vladavinu prava, slobodu medija, sustav provjere i ravnoteže ili borbu protiv korupcije u jednoj državi članici postaju smjernice drugima ili primjere kad težina i područje primjene takvih praksi potencijalno mogu ugroziti cijelu Uniju; poziva Komisiju da procijeni na koji način takvi napadi ugrožavaju kvalitetu demokracije u Uniji; poziva da se u analizi izvješćâ prednost da tim trendovima, uključujući činjenicu da nacionalni ustavni sudovi sve češće dovode u pitanje pravnu strukturu EU-a, kako bi se korektivne mjere mogle usmjeriti na razini EU-a; poziva Komisiju da jasno ilustrira sustavne kampanje dezinformiranja i vanjskog uplitanja u cilju narušavanja povjerenja javnosti u državne institucije i neovisne medije, usmjeravajući pritom države članice prema upravljačkim strukturama autoritarnog tipa;

9. žali zbog toga što u izvješću za 2020. nisu dovoljno detaljno obuhvaćena sva pitanja u vezi s vladavinom prava; poziva Komisiju da razvije svoje stručno znanje i kapacitete za pojedine zemlje kako bi se brže reagiralo na negativna kretanja u državama članicama; poziva Komisiju da izdvoji dostatna sredstva za praćenje i provedbu vladavine prava u EU-u;

10. naglašava da bi zakoni država članica, njihovo poštovanje vladavine prava, provjere i ravnoteže te demokratske institucije, uključujući neovisnost tih institucija, trebali biti funkcionalni ne samo *de jure* nego i *de facto*;

Pravosudni sustavi

11. pozdravlja praćenje neovisnosti, kvalitete i učinkovitosti pravosudnih sustava država članica, uključujući nacionalna tužiteljstva, a time i njihovu sposobnost pružanja djelotvorne sudske zaštite kako bi se osigurala usklađenost s pravom EU-a; smatra da bi trebalo pratiti i poticajno okruženje za osiguravanje pristupa pravosuđu svim građanima, uključujući pristup pravosuđu na razini EU-a te napore i resurse kojima je cilj jamčiti pristup pravdi; zabrinut je zbog nedostatka izravnih mehanizama pravne zaštite dostupnih građanima EU-a s pomoću kojih bi mogli obraniti svoja prava kako je predviđeno Poveljom; smatra da izvješća ne bi trebala biti tek statički godišnji prikaz te da bi u poglavljima po zemljama trebala uključivati sve relevantne informacije o vladavini prava, uključujući relevantne presedane i politički kontekst u kojem se odvijaju nova događanja kako bi se omogućila točna, dinamična i cjelovita procjena de jure i de facto neovisnosti pravosudnih sustava, uključujući neovisnost odvjetnika i pravne struke, te da bi se izvješćima trebalo obuhvatiti razdoblje duže od prethodnih 12 mjeseci; naglašava da bi građanima i stanovnicima EU-a trebali biti zajamčeni odgovarajući standardi vladavine prava kad ostvaruju svoje pravo na slobodu kretanja unutar EU-a; ističe da je okosnica vladavine prava efektivan pristup pravdi za sve građane te da, zbog njihovog osjetljivog položaja, mora naročito biti zajamčen sezonskim i prekograničnim radnicima koji traže posao u drugoj državi članici;

12. ističe da su djelotvorni, neovisni i učinkoviti pravosudni sustavi ključni su za poštovanje vladavine prava; podsjeća da pravosudna struktura Unije uključuje nacionalne pravosudne sustave; naglašava da, kako bi se zaštitila temeljna prava i slobode građana EU-a, pravosudni sustavi i suci moraju biti neovisni te stoga zaštićeni od svih pritisaka, prijetnji ili uplitanja, bilo izravnih bilo neizravnih, s bilo koje strane, uključujući politička tijela; pozdravlja činjenicu da su sastav pravosudnih tijela, metode imenovanja, osim mehanizama kojima se uređuju trajanje službe i razlozi za odbijanje i razrješenje, napredovanje u karijeri, stegovni postupci i sankcije, također utvrđeni kao pokazatelji neovisnosti pravosuđa; ističe da nadzor tih parametara mora biti stalan i uključen u sveobuhvatnu procjenu svih provjera i ravnoteža te da se istovremeno ne smije usredotočiti samo na ograničen broj parametara, u cilju provjere pravog stanja neovisnosti pravosuđa u državama članicama;

13. napominje da se izvješće za 2020. opravdano bavi potrebom za digitalizacijom sudskih postupaka i osposobljavanjem sudaca; podsjeća da se države članice i dalje znatno razlikuju u pogledu razine sudjelovanja u osposobljavanju posvećenom pravnoj struci; žali zbog toga što izvješćem nije obuhvaćeno osposobljavanje odvjetnika;

14. iznimno je zabrinut zbog očiglednog pogoršanja stanja neovisnosti pravosudnih sustava određenih država članica i sve većeg otvorenog nepoštovanja prava EU-a, uključujući presude Suda Europske unije; napominje da pitanje neovisnosti pravosuđa i dalje izaziva ozbiljnu zabrinutost u nekim državama članicama, kao što je vidljivo iz nekih poglavlja o pojedinačnim zemljama; poziva Komisiju da jasno ocijeni i naznači takve nedostatke i nalaze koji su utvrđeni kao očita opasnost od teške povrede vladavine prava; duboko je zabrinut zbog toga što Komisija nije brzo pravnim sredstvima reagirala na ozbiljne opasnosti u pogledu vladavine prava utvrđene u poglavljima o pojedinačnim zemljama, posebno nakon što su te ozbiljne opasnosti postale stvarne povrede vladavine prava; poziva Komisiju da pruži smislenu, jednostavnu i jasnu ocjenu različitih nacionalnih pravosudnih sustava, da istakne gdje bi se mogle primijeniti najbolje prakse za usporedive sustave i kako bi se slični nedostaci mogli riješiti;

15. ističe da je, u skladu s člankom 17. stavkom 1. UEU-a, Komisija dužna osigurati primjenu Ugovora i sekundarnog zakonodavstva, među ostalim i u slučajevima kada su se nakon objave izvješća za 2020. uistinu materijalizirale opasnosti za ozbiljne povrede vrijednosti iz članka 2. UEU-a navedene u poglavljima o pojedinačnim zemljama;

16. snažno osuđuje politički pritisak u Mađarskoj i Poljskoj kojim se nacionalne sudove sprečava u pokretanju prethodnih postupaka pred Sudom EU u skladu s člankom 267. UFEU-a, čime se nacionalne suce nastoji spriječiti da Sudu EU postavljaju pitanja u vezi sa zahtjevima EU-a koji se odnose na neovisnost sudstva; smatra da je ta praksa u suprotnosti s Ugovorima i ustaljenim tumačenjem relevantnih odredbi od strane Suda EU-a; zgrožen je sve većim i namjernim nepoštovanjem presuda Suda Europske unije; smatra da je takav nezakoniti razvoj događaja sustavna prijetnja za jedinstvo i dosljednost prava EU-a i samo funkcioniranje Unije; poziva Komisiju da u svoja buduća izvješća uključi detaljne podatke o tome poštuju li države članice odluke Suda Europske unije; stoga smatra da bi se u okviru procjena u predstojećim godišnjim izvješćima nepoštovanje presuda Suda EU trebalo smatrati teškom povredom; potiče Komisiju da se pobrine za hitne i primjerene pravne odgovore na odbijanje provedbe te nepoštovanje odluka Suda EU, kao što su sudski postupci na temelju članka 260. UFEU-a; poziva Komisiju da pomno prati odluke nacionalnih sudova koje se odnose na nadređenost prava EU-a nad nacionalnim ustavnim odredbama i da pokrene postupke zbog povrede obveze protiv država članica koje uporno krše to načelo; nadalje, žali zbog zahtjeva koji je premijer Poljske uputio Ustavnom sudu da donese odluku o nadređenosti nacionalnih ustavnih odredbi nad pravom EU-a;

17. napominje da sporost građanskih, kaznenih i upravnih sudskih postupaka predstavlja veliku opasnost, posebno za poštovanje vladavine prava; poziva Komisiju da u svoja buduća izvješća uključi ocjenu zatvorskih uvjeta, neriješenih sudskih predmeta i prosječnog trajanja suđenja za svaku državu članicu;

Okvir za borbu protiv korupcije

18. pozdravlja posvećivanje posebnog poglavlja borbi protiv korupcije u svakom poglavlju o pojedinačnoj zemlji jer sustavna korupcija narušava funkcioniranje vladavine prava i povjerenje građana EU-a u odluke koje donose vlasti, državni službenici i pravosuđe; ističe da korupcija, preusmjeravanjem javnih sredstava s javnokorisnih ciljeva za koje su namijenjena, smanjuje razinu i kvalitetu javnih usluga, i stoga ugrožava temeljna prava; ističe da, iako se postojanje nacionalnih propisa, politika i strategija za borbu protiv korupcije može smatrati napretkom, za vladavinu prava ključne su i njihova provedba i naknadna učinkovitost na terenu te se i taj aspekt mora ocijeniti; naglašava da bi okviri za borbu protiv korupcije trebali obuhvaćati područja kao što su etička pravila, mjere za podizanje razine osviještenosti, pravila o prijavi imovine, nespojivosti i sukobu interesa, javna nabava, mehanizmi unutarnje kontrole, pravila o lobiranju i „rotirajućim vratima”; poziva države članice i institucije da osmisle učinkovite instrumente za sprečavanje, otkrivanje rizika, zaustavljanje i sankcioniranje slučajeva korupcije i prijevare kao i mehanizme za povrat sredstava stečenih tim djelima, osobito redovitim praćenjem uporabe javnih fondova EU-a te nacionalnih javnih fondova; napominje da izvješće za 2020. i dalje uglavnom ne obuhvaća procjenu otpornosti okvira za borbu protiv korupcije za suočavanje s rizicima povezanima s korupcijom u području javne nabave;

19. poziva Komisiju da prida veću pozornost zloupotrebi fondova EU-a, posebno uzimajući u obzir Uredbu o uvjetovanosti, te da preispita pravilno funkcioniranje istražnih i javnih tužiteljstava u svakoj državi članici u okviru istraga i kaznenog progona prijevara, među ostalim poreznih prijevara, korupcije ili drugih povreda prava EU-a povezanih

s izvršenjem proračuna EU-a ili zaštitom financijskih interesa Unije; izražava svoju zabrinutost zbog potencijalno rastuće opasnosti zlouporabe proračuna Unije u cilju slabljenja vladavine prava u nekim državama članicama;

20. iznimno je zabrinut zbog sve veće prijetnje koju predstavljaju kaznena djela korupcije; poziva Komisiju da prema potrebi ažurira i poboljša antikorupcijsko zakonodavstvo Unije, koristeći se rezultatima izvješća kako bi bolje odgovorila na utvrđene nedostatke, te da utvrdi odgovarajući paket politika za borbu protiv korupcije pravosuđa u državama članicama; ističe opasnosti rasta korupcije za koheziju pravnog poretka Unije, učinkovitost zajedničkih politika, zaštitu temeljnih prava, vjerodostojnost na međunarodnoj razini i funkcioniranje unutarnjeg tržišta u kojem poštovanje vladavine prava ima važnu ulogu; poziva Komisiju da navede najbolje prakse, utvrdi područja koja su osobito podložna korupciji i izradi preporuke po državama članicama za poboljšanje te da to znanje iskoristi za ažuriranje i poboljšanje okvira Unije za borbu protiv korupcije;

21. podsjeća na ključnu ulogu zviždača u borbi protiv organiziranog kriminala, korupcije i pranja novca;

22. upozorava da nedostatak jedinstvenih, ažuriranih i konsolidiranih statističkih podataka u svim državama članicama, zajedno s izazovima u pogledu prikupljanja informacija o korisnicima programa EU-a, otežava ocjenu i usporedbu podataka o istragama i kaznenom progonu kaznenih djela korupcije; stoga poziva Komisiju da podrži i promiče usklađivanje definicija takvih kaznenih djela diljem Unije, kao i bolje korištenje postojećih skupova podataka i metodologije za izradu novih skupova podataka radi dobivanja usporedivih podataka iz cijelog EU-a o postupanju u predmetima povezanima s korupcijom; naglašava da je u borbi protiv korupcije važno podupirati i jačati suradnju između institucija EU-a, država članica, Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) i Ureda europskog javnog tužitelja (EPPO); smatra da je za borbu protiv korupcije potreban ne samo snažan mandat nego i znatno veći proračun, više resursa i svaka druga vrsta potpore koja je potrebna navedenim institucijama i tijelima;

Sloboda izražavanja: sloboda i pluralizam medija, umjetničke i akademske slobode

23. pozdravlja uključivanje u izvješće posebnih poglavlja o praćenju slobode medija i medijskog pluralizma; posebno pozdravlja usredotočenost na sigurnost novinara; potiče Komisiju da iznese procjenu djelotvornosti i učinkovitosti nacionalnih okvira za zaštitu slobode medija i medijskog pluralizma; naglašava važnost procjene i praćenja stanja medija u državama članicama, posebno preispitivanjem mjera koje bilo koja vlada poduzima radi ušutkivanja kritično nastrojenih medija i/ili radi zatiranja slobode i pluralizma, a kako bi se spriječio rizik od daljnje koncentracije informacija u rukama nekolicine što bi otežalo širenje slobodnih i nezavisnih informacija;

24. izražava žaljenje zbog nedostatka procjene javnog i privatnog medijskog sektora na nacionalnoj razini i njihova stupnja *de jure* i *de facto* neovisnosti od nacionalnih tijela, političkih stranaka ili bilo kojeg drugog utjecaja, uključujući i nedostatak procjene potencijalnih sukoba interesa te koncentracije i transparentnosti vlasništva nad medijima; ističe da je potrebno zajamčiti financijsku neovisnost i uvjete za održivo djelovanje privatnih medijskih operatera kako bi se izbjegao utjecaj politike na medije; naglašava nezamjenjivu ulogu javnih medija i ističe kako je neophodno osigurati i održavati njihovu neovisnost i slobodu od političkog uplitanja; žali zbog nedostatka procjene *de jure* i *de facto* stupnja neovisnosti nacionalnih regulatornih tijela za medije; smatra da bi trebalo pobliže pratiti propisnu provedbu članka 30. Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama ([30]) iz 2018. te da bi se na temelju tog praćenja prema potrebi trebali brzo pokrenuti postupci zbog povrede obveze; u tom pogledu poziva Komisiju da istraži pokušaje zastrašivanja i klevetanja novinara, osobito od strane javnih radiotelevizijskih kuća, uključujući izravne napade na strane novinare koji se smatraju javnim neprijateljima zbog svojih istraživačkih izvještaja;

25. iznimno je zabrinut zbog sve većeg opadanja slobode medija i medijskog pluralizma u određenim državama članicama od objave izvješća za 2020.; iznimno je zabrinut zbog fizičkih, psiholoških i ekonomskih prijetnji, zlostavljanja, kaznenih djela i ubojstava počinjenih nad novinarima i medijskim djelatnicima u Uniji zbog njihovih aktivnosti i podsjeća da takvi napadi često dovode do samocenzure; poziva Komisiju da u poglavlja o pojedinačnim zemljama u budućim izvješćima uključi pregled napada protiv novinara diljem Unije, s posebnim fokusom na ubojstva novinara, uključujući stvarnu neovisnost kasnije kaznene istrage i kaznenog postupka od političkog uplitanja, te odgovore država članica u tom pogledu;

([30]) SL L 303, 28.11.2018., str. 69.

26. sa zabrinutošću primjećuje da su izazovi u pogledu slobode medija usko povezani s narušavanjem umjetničke i akademske slobode; stoga poziva da se taj stup proširi na sve aspekte slobode izražavanja, uključujući borbu protiv govora mržnje, i da se naziv tog stupa prilagodi u skladu s tim;

27. izražava zabrinutost zbog toga što vlade i moćni pojedinci koriste pravne mjere kako bi ušutkali kritičare, kao što su upotreba strateških tužbi protiv javnog sudjelovanja ili primjena zakona kojima se ograničava pravo na slobodu izražavanja na način koji nije u skladu s ljudskim pravima pojedinaca; poziva države članice da donesu propise kako bi zaštitile novinare od takvih praksi; poziva Komisiju da iznese prijedlog zakonodavstva EU-a protiv strateških tužbi protiv javnog sudjelovanja kako bi se novinari zaštitili od zlonamjernih tužbi;

28. primjećuje da pogoršanje medijske slobode dovodi do porasta slučajeva traženja žrtvenog jarca i napada na manjine, često pod vodstvom vlade, na primjer protiv pripadnika zajednice LGBTI, migranata i izbjeglica, što dovodi do porasta govora mržnje protiv tih skupina i cenzure medija; poziva Komisiju da u budućim izvješćima ocijeni učinak koji zločini iz mržnje i govor mržnje imaju na diskriminaciju u državama članicama;

Druga institucijska pitanja povezana sa sustavom provjere i ravnoteže, uključujući zaštitu poticajnog prostora za građansko djelovanje

29. pozdravlja pozornost koju se u izvješću posvećuje sustavu provjere i ravnoteže te preispitivanju iznimnih mjera provedenih u borbi protiv pandemije bolesti COVID-19; podsjeća da su vladine hitne mjere kojima se poštuju vladavina prava, temeljna prava i demokratska odgovornost potrebne za suzbijanje pandemije i da bi takve mjere trebale biti temelj svih napora za kontrolu širenja bolesti COVID-19; smatra da izvanredne ovlasti zahtijevaju dodatni nadzor kako bi se osiguralo da ih se ne koristi kao izgovor za trajniju promjenu ravnoteže ovlasti; zabrinut je zbog uporabe hitnih mjera povezanih s bolesti COVID-19 kao izgovora za ubrzano donošenje diskriminacijskog zakonodavstva; poziva Komisiju da nastavi pratiti iznimne mjere kako bi osigurala da se nacrti propisa pripremaju i donose pravodobno i na transparentan način tako da te mjere budu opravdane, proporcionalne, socijalno pravedne i privremene te da zatvaranje sudova nema nerazmjeran učinak na pristup sudskoj zaštiti; u tom kontekstu naglašava ulogu parlamentarnog nadzora i savjetovanja s civilnim društvom; poziva Komisiju da nastavi pratiti postupno i pravodobno ukidanje mjera; potiče Komisiju da osigura da države članice tijekom i nakon pandemije bolesti COVID-19 poštuju, štite i jamče prava građana EU-a;

30. podsjeća na važnost neovisnih nacionalnih institucija za ljudska prava i tijela pravobranitelja, u potpunosti u skladu s Pariškim načelima, kao i tijela za ravnopravnost, za očuvanje prava građana i mogućnosti obrane vladavine prava na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini; duboko je zabrinut zbog nedavnih pokušaja izvršne vlasti u Poljskoj da potkopa neovisnost nacionalnog pravobranitelja; pozdravlja upućivanje na ulogu institucija pravobranitelja u izvješću za 2020.; poziva Komisiju da u sljedećem godišnjem ciklusu posveti više pozornosti aktivnostima nacionalnih pravobranitelja i tijela za ravnopravnost tako što će detaljnije razmotriti način na koji funkcioniraju, njihov stupanj neovisnosti i stvaran doprinos osiguranju postojanja odgovarajućih zaštitnih mjera; posebno naglašava da od objave izvješća za 2020. slabi neovisnost tijela za ravnopravnost u nekim državama članicama, što predstavlja neposrednu prijetnju temeljnim pravima građana; ponovno izražava zabrinutost zbog sve manjeg prostora za neovisno civilno društvo u nekim državama članicama, posebno za borce za prava žena, manjina i ljudska prava, kao i kriminalizacije aktivnosti, nerazumnih administrativnih opterećenja, ograničenja za pristup financiranju, smanjenja financijske potpore za zagovaračke aktivnosti te ograničenja slobode okupljanja i organiziranja;

31. naglašava važnost zdravog prostora za građansko djelovanje na promicanju i praćenju vrijednosti EU-a i pozivanju vlada na odgovornost u pogledu njihova poštovanja tih vrijednosti, kao i za djelovanje protiv slabljenja vladavine prava i poticanje kulture vladavine prava; poziva Komisiju da u izvješću za 2021. temeljitije procijeni stanje prostora za građansko djelovanje; smatra korisnim istražiti definiciju jasnih mjerila za omogućavanje prostora za građansko djelovanje kako bi se dugoročno dodatno ojačalo to područje analize, uključujući, među ostalim, poticajno pravno okruženje za ostvarivanje građanskih sloboda, okvir za financijsku sposobnost i održivost građanskih organizacija, uključujući pitanje nevladinih organizacija kojima upravlja vlada (GONGO-ovi), pristup aktivnostima donošenja odluka i sudjelovanje u donošenju odluka, pravo na informacije, siguran prostor, među ostalim u pogledu učestalosti verbalnih i fizičkih napada i odgovora na njih, kampanja blaćenja i pravnog, administrativnog i poreznog uznemiravanja, uključujući kroz strateške tužbe protiv javnog sudjelovanja (SLAPP), te odvraćajućeg učinka i dugoročnih posljedica koje imaju u pogledu aktivnog građanstva u drugoj zemlji; ponavlja da bi institucije EU-a trebale održavati otvoren, transparentan i redovit dijalog s predstavničkim

udrugama i civilnim društvom; poziva Komisiju da u svojim budućim izvješćima procijeni je li ostvarivanje političkih prava građana EU-a zajamčeno u svim državama članicama;

32. žali zbog činjenice da je Mađarska time što nije provela odluku Suda EU u pogledu nezakonitih ograničenja za financiranje civilnih organizacija koje su osnovale osobe s nastanom izvan Mađarske, što je samo po sebi teška povreda vladavine prava, nastavila proces smanjivanja prostora civilnog društva u zemlji; potiče Komisiju da hitno pred Sudom Europske unije pokrene postupak protiv Mađarske i zatraži odvraćajuće financijske sankcije u skladu s člankom 260. UFEU-a; sa zabrinutošću napominje da sve veći broj država članica usvaja zakonodavstvo kojima se organizacijama civilnog društva ozbiljno ograničava sloboda udruživanja i izražavanja, čime se doprinosi smanjenju prostora djelovanje civilnog društva;

33. žali zbog toga što se u izvješću jasno ne prepoznaje namjeran proces nazadovanja demokracije i vladavine prava koji organiziraju nacionalna tijela u nekim državama članicama EU-a, kao ni progresivna uspostava (polu)autokratskih režima na temelju postupnog ublažavanja svih provjera i ravnoteža; poziva Komisiju da uvaži i uzme u obzir brojna godišnja izvješća i indekse priznatih i afirmiranih organizacija koje ocjenjuju poštovanje demokracije, vladavine prava i ljudskih prava od strane država članica EU-a tijekom vremena;

Područje primjene izvješća – područja koja nedostaju

34. izražava žaljenje zbog činjenice da izvješće za 2020. nije u potpunosti obuhvatilo vrijednosti demokracije i temeljnih prava iz članka 2. UEU-a koje su neposredno ugrožene čim zemlje počnu nazadovati u području vladavine prava;

35. poziva Komisiju da predvidi poglavlja o pojedinačnim zemljama za sve zemlje kandidatkinje i potencijalne kandidatkinje za pristupanje EU-u i da provede dubinsku analizu njihovih pravosudnih sustava, okvira za borbu protiv korupcije, stanja slobode i pluralizma medija kao i institucijskih provjera i ravnoteža;

36. ponavlja da postoji suštinska veza između vladavine prava, demokracije i temeljnih prava te da je potrebno podići razinu osviještenosti o vrijednostima sadržanima u članku 2. UEU-a i Povelji; poziva Komisiju da razmotri mogućnost da se u područje primjene budućih izvješća uključi primjena svih prava zajamčenih Poveljom; naglašava da se svakom radnjom koju poduzima država članica, kada djeluje u području primjene prava EU-a, moraju poštovati prava i načela Povelje; stoga ustraje na održavanju poveznice između poštovanja vladavine prava i jednakosti pred zakonom, prava na djelotvoran pravni lijek pred neovisnim i nepristranim sudom, prava na pošteno suđenje i prava na savjetovanje, obranu i zastupanje, kao i na pružanje neovisne pravne pomoći za osobe koje nemaju dostatna sredstva i prava na dobru upravu kako je utvrđeno u članku 41. Povelje;

37. snažno osuđuje činjenicu da se europsko i međunarodno zakonodavstvo ne poštuje u potpunosti u nekim državama članicama EU-a, na primjer u području borbe protiv diskriminacije ili u području azila, što pokazuje činjenica da Mađarska nije provela nekoliko presuda Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava u vezi s pristupom postupku azila, uključujući automatsko i nezakonito zadržavanje i uskraćivanje hrane, čime se krše prava migranata i tražitelja azila da podnesu zahtjev za međunarodnu zaštitu;

38. sa zabrinutošću ističe da se osobe u ranjivom položaju, uključujući osobe s invaliditetom, djecu, vjerske manjine, posebno u vremenima rastućeg antisemitizma i islamofobije u Europi, Rome i druge osobe koje pripadaju etničkim i jezičnim manjinama, migrante, izbjeglice, pripadnike zajednice LGBTI+ i starije osobe, kao i žene, i dalje suočavaju s time da se njihova prava ne poštuju u potpunosti diljem Unije protivno članku 2. UEU-a; pogoršanja standarda vladavine prava i kršenja temeljnih prava i prava manjina u tim državama članicama; poziva Komisiju da ocijeni slučajeve stalnih povreda demokracije i temeljnih prava diljem Unije, uključujući napade protiv osoba u ranjivom položaju;

39. pozdravlja najavu strategije Komisije za jačanje primjene Povelje; smatra da usmjeravanje na jednu unaprijed utvrđenu temu svake godine ne bi omogućilo isticanje drugih ozbiljnih kršenja Povelje koja se događaju u određenoj godini; smatra da bi takav godišnji pregled trebao pružiti doprinos sveobuhvatnom mehanizmu praćenja te da bi njegova metodologija, ciklus i područje primjene stoga trebali biti u skladu s godišnjim izvješćima; izražava žaljenje i zabrinutost zbog nesklonosti Komisije da pokrene postupke zbog povrede obveze u vezi s povredama Povelje;

40. poziva države članice da izrade godišnja izvješća o demokraciji, vladavini prava i temeljnim pravima, uključujući ravnopravnost i prava pripadnika manjina;

41. ističe da bi mehanizam godišnjeg izvješćivanja trebao konsolidirati i zamijeniti postojeće instrumente kako bi se izbjeglo dupliciranje, posebno godišnje izvješće o vladavini prava, okvir Komisije za vladavinu prava, godišnje izvješće Komisije o primjeni Povelje, dijalog Vijeća o vladavini prava te Mehanizam suradnje i provjere, te istodobno zajamčiti povećanje komplementarnosti i usklađenosti s drugim dostupnim instrumentima, uključujući postupke na temelju članka 7. UEU-a, postupke zbog povrede obveze i proračunsku uvjetovanost; smatra da bi tri institucije u svojoj procjeni trebale iskoristiti rezultate godišnjeg ciklusa praćenja u svrhu aktiviranja članka 7. UEU-a i proračunske uvjetovanosti; ističe da se moraju poštovati uloge i ovlasti svake od triju institucija; obvezuje se da će u budućnosti objediniti svoj godišnji rad na izvješćima o vladavini prava i temeljnim pravima u jedan opširniji godišnji ciklus praćenja za članak 2. UEU-a i da će započeti s radom na njemu odmah nakon objave izvješća Komisije o vladavini prava;

42. poziva na evaluaciju kako bi se utvrdilo je li područje primjene klauzule o nediskriminaciji u Povelji dovoljno široko kako bi provedba vladavine prava u državama članicama i Uniji bila u skladu s člankom 14. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te koje daljnje mjere mogu poduzeti institucije EU-a kako bi osigurale njezinu odgovarajuću primjenu; podsjeća da pravosudna tijela Povelju primjenjuju samo pri provedbi prava EU-a, no da je za poticanje zajedničke kulture vladavine prava važno da se prava sadržana u Povelji uvijek uzimaju u obzir u građanskim i upravnim postupcima; stoga poziva Komisiju da razmotri i uvođenje modula osposobljavanja sudaca i pravnih stručnjaka usmjerenih na Povelju;

Izvori i metodologija izvješća

43. poziva Komisiju da pojača redoviti, uključivi i strukturirani dijalog s vladama i nacionalnim parlamentima, nevladinim organizacijama, nacionalnim institucijama za ljudska prava, pravobraniteljima, tijelima za ravnopravnost, strukovnim udrugama i drugim dionicima; poziva Komisiju da nastavi s praksom omogućavanja javnog i povjerljivog izvješćivanja kako bi se zaštitili i poduprli borci za ljudska prava i stručnjaci za vladavinu prava kojima prijete strateške tužbe protiv javnog sudjelovanja (SLAPP), progoni ili uznemiravanje od strane nacionalnih tijela ili njihovih opunomoćenika; iako pozdravlja činjenicu da su 24 države članice transparentno objavile svoje podneske za izvješće za 2020., žali što su tri države članice to odbile učiniti; poziva na punu transparentnost u tom postupku i na objavu svih podnesaka država članica; smatra da bi organizacije civilnog društva trebale biti intenzivno uključene u sve faze ciklusa revizije;

44. žali zbog toga što se Komisija nije savjetovala s dionicima, među ostalim s Parlamentom, o razvoju metodologije i postupka pripreme izvješća za 2020. te što nije pokušala dobiti povratne informacije o njihovoj izvedivosti;

45. podsjeća da Komisija mora uzeti u obzir relevantne informacije iz mjerodavnih izvora i priznatih institucija; podsjeća da su nalazi relevantnih međunarodnih tijela, kao što su ona pod okriljem UN-a, OESS-a i Vijeća Europe, od ključne važnosti za procjenu stanja u državama članicama; smatra da je informacijski sustav Europske unije o temeljnim pravima (EFRIS) izvor informacija u tom pogledu; upućuje Komisiju da pozove Agenciju EU-a za temeljna prava da pruži metodološke savjete i provede ciljana komparativna istraživanja kako bi se popunile praznine i dodale pojedinosti u ključnim područjima izvješća o vladavini prava; naglašava potrebu za uključivanjem panela neovisnih stručnjaka u suradnji s Agencijom Europske unije za temeljna prava i Venecijanskom komisijom u rad na izvješću o vladavini prava kako bi pomogli utvrditi pozitivna i negativna kretanja u svakoj državi članici;

46. ističe da je civilno društvo ključan partner u utvrđivanju povreda vladavine prava i promicanju demokracije i temeljnih prava; čvrsto vjeruje da bi Komisija trebala pokrenuti formalni i kontinuirani dijalog s predstavnicima civilnog društva o tim pitanjima i osigurati njihovo značajno sudjelovanje u izradi godišnjeg izvješća o vladavini prava; u tom pogledu ističe da bi, na temelju iskustva nevladinih organizacija iz ciklusa 2020., tematski strukturirana savjetovanja u okviru rasprava o vladavini prava povećala učinkovitost postupka i količinu vrijednih povratnih informacija koje pruža civilno društvo; naglašava da bi upitnik za savjetovanje trebao dionicima omogućiti da izvješćuju o elementima izvan područja primjene koji je predvidjela Komisija, što bi moglo poslužiti u daljnjem ocjenjivanju pruža li ustavni ustroj učinkovite mehanizme kojima se ograničava takvo izvršavanje ovlasti;

47. smatra da bi se rokovi za savjetovanje s civilnim društvom često mogli smatrati prekratkima te da bi trebali biti primjereno prilagođeni i fleksibilni kako bi se omogućio potpun i sveobuhvatan doprinos; ističe da je zbog toga dionicima, posebno organizacijama civilnog društva, bilo teže pripremiti i planirati svoje doprinose, kao i domaće aktivnosti podizanja

razine osviještenosti koje namjeravaju poduzeti za izradu izvješća; napominje da organizacija savjetovanja prije godišnjeg objavljivanja javnih statistika osiromašuje doprinose; poziva Komisiju da omogući višejezične podneske; predlaže da okvir za doprinose dionika bude predvidljiv i manje strog; primjećuje da bi se postupak savjetovanja mogao poboljšati, među ostalim, osiguravanjem daljnje razmjene informacija sa subjektima civilnog društva o doprinosima koje pružaju;

48. smatra da je suradnja s Vijećem Europe i njegovom parlamentarnom skupštinom u godišnjem ciklusu praćenja, među ostalim putem strukturiranijeg partnerstva, iznimno važna za promicanje demokracije, vladavine prava i temeljnih prava u EU-u; poziva Komisiju da u poglavlja o pojedinačnim zemljama uključi podatke o nepoštovanju presuda Europskog suda za ljudska prava u skladu s ocjenom Odbora ministara; podsjeća da je pristupanje Unije Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda pravna obveza utvrđena u članku 6. stavku 2. UEU-a; ponavlja da je potrebno brzo zaključiti postupak pristupanja kako bi se zajamčio dosljedan okvir za zaštitu ljudskih prava diljem Europe i dodatno ojačala zaštita temeljnih prava i sloboda u Uniji;

II. ***Institucijski aspekti mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava***

49. ponavlja svoj poziv Komisiji i Vijeću kako bi insistirao na tome da podrže poziv Parlamenta iz njegove Rezolucije od 7. listopada 2020. za uspostavu zajedničkog mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava, koji bi trebao obuhvaćati sve vrijednosti iz članka 2. UEU-a; ponavlja da je takav mehanizam potreban za jačanje promicanja i poštovanja vrijednosti EU-a; podsjeća da bi taj godišnji ciklus trebao biti sveobuhvatan, objektivan, nepristran, utemeljen na dokazima te se jednako i pravedno primjenjivati na sve države članice;

Preporuke po državama članicama

50. ponavlja svoj poziv Komisiji da pruži stvarnu procjenu stanja svake od vrijednosti iz članka 2. UEU-a u državama članicama te da donese jasne preporuke po državama članicama o tome kako riješiti utvrđene probleme i ukloniti predmetna kršenja, uključujući po potrebe rokove za provedbu i referentne vrijednosti koje treba pratiti, među ostalim rokove, ciljeve i konkretne mjere koje treba poduzeti kako bi se državama članicama pomoglo u rješavanju nedostataka utvrđenih u izvješću; poziva na daljnje postupanje u vezi s tim inicijativama u idućim godišnjim ili hitnim izvješćima;

51. preporučuje da Komisija uskladi svoje preporuke s alatima koji bi se mogli primijeniti za ispravljanje utvrđenih nedostataka; poziva Komisiju da poboljša praćenje provedbe poglavlja za pojedine države članice i da po potrebi aktivira druge alate vladavine prava kako bi se postigli rezultati u slučaju da se preporuke ne provedu; smatra da bi Komisija trebala više koristiti tužbe zbog povrede prava pred Sudom Europske unije; naglašava da je važno utvrditi jasne pozitivne i negativne trendove u svakoj državi članici i da je potrebno posebnu pozornost posvetiti usporedbama s izvješćima iz prethodne godine;

Međuinstitucijski sporazum

52. smatra da postojeći institucionalni aranžman na kojem se temelji godišnje izvješće ne ispunjava očekivanja Parlamenta; očekuje od tri institucije da osnuju stalnu međuinstitucijsku radnu skupinu, kao što je predložio u svojoj Rezoluciji od 7. listopada 2020.;

53. poziva Komisiju i Vijeće da smjesta započnu pregovore s Parlamentom o međuinstitucijskom sporazumu u skladu s člankom 295. UFEU-a kako bi se postojeći alati dopunili uspostavom mehanizma vladavine prava s pomoću pravnog akta kojim se tri institucije obvezuju na transparentniji i regulariziran proces s jasno definiranim odgovornostima i u kojem sudjeluje skupina neovisnih stručnjaka koja savjetuje tu radnu skupinu i te tri institucije, u bliskoj suradnji s Agencijom EU-a za temeljna prava, kako bi zaštita i promicanje svih vrijednosti Unije postali stalan i vidljiv dio programa Unije; smatra da je prijedlog iz Priloga Rezoluciji Parlamenta od 7. listopada 2020. o uspostavi mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava prikladna osnova za takve pregovore; smatra da bi u međuvremenu pilot-projekt u kojem sudjeluju neovisni stručnjaci koji ocjenjuju poštovanje vrijednosti EU-a mogao pomoći da se stvori potrebno znanje i stručnost;

Komplementarnost s ostalim instrumentima vladavine prava

54. ponavlja da mehanizam za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava treba dopuniti i ojačati, ali nikako zamijeniti postojeće i buduće postupke u skladu s člankom 7. UEU-a; izražava veliko žaljenje zbog toga što Vijeće nije uspjelo ostvariti značajan napredak u provedbi vrijednosti EU-a u tekućim postupcima u okviru članka 7. UEU-a; napominje da oklijevanje Vijeća da primijeni članak 7. UEU-a doista zapravo omogućuje kontinuirano zanemarivanje vrijednosti iz članka 2. UEU-a, uključujući otvoreno nepridržavanje presuda Suda Europske unije i uznemiravanje onih koji

nastoje poštovati vladavinu prava u nekim državama članicama; žali zbog toga što Vijeće nije organiziralo saslušanja te je kao izliku za to koristilo bolest COVID-19 unatoč činjenici da ne postoji nikakva pravna obveza da se zahtijevaju saslušanja uživo, za razliku od saslušanja preko videokonferencije; traži da se javno objave sva pravna mišljenja Pravne službe Vijeća u kojima se tvrdi suprotno; apelira na Vijeće da nastavi s postupcima u skladu s člankom 7. stavkom 1. UEU-a te da osigura hitan nastavak saslušanja i da se također bavi novim razvojem događaja; ponavlja svoj poziv Vijeću da dotičnim državama članicama kao daljnje postupanje nakon saslušanja uputi konkretne preporuke, kako se navodi u članku 7. stavku 1. UEU-a, te da navede rokove za njihovu provedbu; poziva na to da se na Konferenciji o budućnosti Europe razmotri revizija članka 7. UEU-a, uključujući zahtjeve u pogledu glasovanja, kako bi njegov postupak postao učinkovitiji, s posebnim naglaskom na nadvladavanju jednoglasnosti za nametanje sankcija; insistira na poštovanju uloge i nadležnosti Parlamenta, posebno na pravu da ga se propisno obavještava o postupcima u okviru instrumenata vladavine prava, među ostalim o saslušanjima u skladu s člankom 7. UEU-a;

55. smatra, iako je izvješće jedan od ključnih alata za praćenje, da su neophodne jasne preporuke o utvrđenim izazovima i potrebnim daljnjim mjerama; ponavlja da bi u slučaju neprovedbe preporuka u pogledu nedostataka godišnje izvješće trebalo služiti kao osnova za odlučivanje o tome treba li se aktivirati jedan relevantni instrument ili više njih, na primjer postupak iz članka 7. UEU-a ili mehanizam uvjetovanosti, treba li se aktivirati okvir vladavine prava ili trebaju li se pokrenuti postupci zbog povrede prava, uključujući ubrzane postupke, zahtjeve za privremene mjere pred Sudom EU-a i mjere zbog neprovedbe presuda Suda EU-a u pogledu zaštite vrijednosti Unije; naglašava da bi izvješće u svakom slučaju trebalo biti popraćeno provedivim preporukama, uključujući rokove za provedbu; podsjeća da se postupci zbog povrede mogu istodobno pokrenuti u pogledu pitanja utvrđenih u obrazloženim prijedlozima iz članka 7. stavka 1. UEU-a koje je Sud EU-a već utvrdio; apelira na Komisiju da po potrebi odlučno iskoristi postupke zbog povrede prava kako bi se spriječilo nazadovanje u pogledu vladavine prava u nacionalnim pravosudnim sustavima; smatra da bi se na Konferenciji o budućnosti Europe trebalo dodatno učvrstiti utvrđeno pravno načelo nadređenosti prava EU-a u odredbama Ugovora; poziva Konferenciju o budućnosti Europe da razmotri jačanje uloge Suda EU-a u zaštiti temeljnih vrijednosti Unije;

56. pozdravlja činjenicu da se u Zajedničkoj izjavi o Konferenciji o budućnosti Europe jasno utvrđuje da će jedna od tema rasprava na Konferenciji biti europska prava i vrijednosti, uključujući vladavinu prava; poziva Konferenciju o budućnosti Europe da uključi razmatranje o učinkovitosti postojećih alata Unije za praćenje, sprečavanje i rješavanje kršenja načela iz članka 2. UEU-a te da predstavi konkretne prijedloge za stvarne mjere za jačanje instrumenata Unije;

57. podsjeća da su primjenjivost, svrha i područje primjene Uredbe o uvjetovanosti u pogledu vladavine prava jasno definirani u pravnom tekstu Uredbe (EU, Euratom) 2020/2092; naglašava da je Uredba o uvjetovanosti u pogledu vladavine prava stupila na snagu, da se izravno primjenjuje od 1. siječnja 2021. i da je u cijelosti obvezujuća za sva odobrena sredstva za preuzimanje obveza i odobrena sredstva za plaćanja u svim državama članicama, posebno za isplatu sredstava instrumenta Next Generation EU, te da za njezinu primjenu od strane institucija EU-a nije potrebno donošenje smjernica ili sudsko tumačenje; smatra da su zaključci Europskog vijeća od 10. i 11. prosinca 2020. o Uredbi o uvjetovanosti u pogledu vladavine prava u suprotnosti s člancima 15. i 17. UEU-a i člankom 288. UFEU-a jer se njima uvodi nepotrebna pravna nesigurnost u pogledu dodatnih smjernica Komisije i suspenzije donošenja uredbe, u slučajeima iz članka 263. UFEU-a, što se sad događa nakon nedavnih tužbi za poništenje koje su podnijele Mađarska i Poljska; ponavlja svoj poziv Komisiji da poduzme hitne mjere u skladu s Uredbom o uvjetovanosti u pogledu vladavine prava kako bi bez daljnje odgode u potpunosti iskoristila svoje postojeće istražne alate radi rješavanja nedostataka u području vladavine prava u državama članicama koji bi mogli utjecati na dobro financijsko upravljanje proračunom EU-a ili ga ozbiljno ugroziti na dovoljno izravan način; poziva Komisiju da strože primijeni Uredbu o zajedničkim odredbama ([31]) i Financijsku uredbu ([32]) kako bi se suzbila diskriminirajuća upotreba fondova EU-a, kao što je to učinila kad je uskratila sredstva općinskim ili lokalnim vladama koje su se proglasile „bez LGBTI ideologije”;

58. poziva Komisiju da upotrijebi nalaze iz godišnjeg izvješća u svojoj procjeni koja čini osnovu mehanizma kako bi se zaštitio proračun od kršenja načela vladavine prava, kao i u svakoj drugoj relevantnoj procjeni za potrebe postojećih i budućih proračunskih alata; ponavlja svoj poziv Komisiji da u svoje godišnje izvješće o vladavini prava uvrsti zasebno poglavlje s analizom slučajeva u kojima bi kršenja načela vladavine prava u nekoj državi članici mogle utjecati, ili postoji

([31]) SL L 347, 20.12.2013., str. 320.
([32]) SL L 193, 30.7.2018., str. 1.

opasnost da utječu, na dobro financijsko upravljanje proračunom Unije na dovoljno izravan način, što bi tad moglo poslužiti kao osnova za pokretanje mehanizma uvjetovanosti; apelira na Komisiju da ojača sinergije između svojih godišnjih izvješća o vladavini prava i Uredbe o uvjetovanosti u pogledu vladavine prava i koristi ih kao zaseban ali komplementaran alat;

59. prepoznaje da Komisija mora koristiti godišnja izvješća o vladavini prava kao važan izvor informacija pri prikupljanju argumenata za primjenu Uredbe o uvjetovanosti u pogledu vladavine prava, koja bi među ostalim trebala obuhvaćati informacije iz izvješća Europskog revizorskog suda, OLAF-a i EPPO-a, revizorskih izvješća Komisije i nacionalnih revizorskih tijela, presuda Suda EU-a i nacionalnih sudova, analiza Agencije EU-a za temeljna prava i informacije iz različitih sustava kao što su sustav ranog otkrivanja i isključenja za zaštitu financijskih interesa Unije (EDES) i Arachne; poziva Komisiju da pojasni poveznicu korištenu u metodologiji između izvješća o vladavini prava i mehanizma uvjetovanosti u pogledu vladavine prava; podsjeća da je važno je da se legitimni interesi krajnjih primatelja i korisnika pravilno štite pri donošenju mjera u slučaju kršenja načela vladavine prava;

60. poziva Komisiju da promiče kulturu poštovanja vrijednosti iz članka 2 UEU-a, među ostalim pojačanim naporima za promicanje obrazovanja o građanstvu EU-a, uključujući obrazovanje o vladavini prava; poziva Komisiju da pokrene poseban program kojim se podupiru inovativne inicijative za promicanje obrazovanja o građanstvu EU-a; apelira na Vijeće i Komisiju da pruže odgovarajuće informacije i osiguraju financijska sredstva za organizacije civilnog društva na razini EU-a te za nacionalne, regionalne i lokalne organizacije civilnog društva i neovisno novinarstvo, posebno strateškim iskorištavanjem mogućnosti financiranja na temelju Uredbe o uspostavi programa Građani, jednakost, prava i vrijednosti kako bi im se pomoglo u podizanju razine osviještenosti i promicanju vrijednosti i primjenjivih alata EU-a, uključujući godišnje izvješće, radi suzbijanja prijetnji za vladavinu prava utvrđenih u godišnjem izvješću, osobito ako su utvrđena kršenja i nedostaci; poziva države članice da uče iz najboljih praksi te da riješe utvrđene nedostatke i donesu mjere za poboljšanje stanja u sva četiri glavna stupa iz izvješća o vladavini prava; ističe da je potrebno podići razinu osviještenosti među građanima i stanovnicima EU-a o sredstvima i postupcima koji su im na raspolaganju na nacionalnoj razini i na razini EU-a kako bi štitili poštovanje i prijavljivali povrede vladavine prava;

III. ***Daljnje postupanje i utjecaj izvješća***

61. poziva Komisiju da u sljedećim izvješćima ocijeni kako su se razvijala pitanja utvrđena u područjima koja su bila analizirana u prethodnim izvješćima, kako su riješena, prijeti li opasnost da se pogoršaju ili su se dodatno pogoršala, kako bi utvrdila pozitivne i negativne trendove i transverzalna pitanja, posebno sve sustavne ili ponavljajuće obrasce povreda vladavine prava, i dala jasne preporuke za uklanjanje prepoznatih rizika ili nazadovanja;

62. naglašava važnost promicanja nalaza godišnjeg izvješća na nacionalnoj razini; potiče Komisiju da potakne raspravu o izvješću u nacionalnim parlamentima i da surađuje s organizacijama civilnog društva u daljnjem postupanju na temelju izvješća;

63. poziva Komisiju da u svojem izvješću o vladavini prava pojasni da nisu svi nedostaci i kršenja u području vladavine prava jednake prirode i/ili intenziteta te da bi se moglo dogoditi da države članice ne ispune sve kriterije koji definiraju demokraciju i postanu autoritarni režimi kad se vrijednosti iz članka 2. UEU-a namjerno, teško, trajno i sustavno krše tijekom vremena; naglašava da bi glavni prioritet Komisije trebala biti provedba prava EU-a kad dođe do kršenja članka 2. UEU-a te da bi njezina godišnja izvješća o vladavini prava uglavnom trebala doprinijeti tom cilju; poziva Komisiju da detaljno ocijeni zemlje u okviru tekućih postupaka u skladu s člankom 7. UEU-a kako bi se prikazalo strukturno ugrožavanje vladavine prava radi lakše konsolidacije autoritarnih upravljačkih struktura;

64. ističe da bi to izvješće trebalo poslužiti kao osnova za davanje prednosti daljnjim mjerama EU-a u pogledu država članica u kojima postoje manjkavosti ili nedostaci te da bi njegov doprinos trebao biti jedan od ključnih dijelova sveobuhvatnog mehanizma za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava;

65. obvezuje se da će početi raditi na izvješću za 2021. što je prije moguće nakon njegova objavljivanja;

o

o o

66. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji te vladama i parlamentima država članica.